

Maja Šojat-Bikić

NASLOV DOKTORSKOG RADA	Modeliranje digitalnih zbirki i digitalnih proizvoda: sadržajno-korisnički aspekt komuniciranja kulturne baštine u digitalnom obliku
JEZIK	hrvatski
PODRUČJE, POLJE, GRANA	društvene znanosti; informacijske i komunikacijske znanosti; muzeologija
CURRICULUM VITAE	Rođena je 1952. u Senju. Diplomirala je 1975. na Sveučilištu u Zagrebu, na Elektrotehničkom fakultetu te 1986. Sveučilištu u Zagrebu, na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Poslijediplomski studij računalnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu, na Elektrotehničkom fakultetu, završila je 1991. Od 1978. do 1990. radi u SOUR-u Rade Končar, od 1991. u Ministarstvu kulture, a 1999. prelazi u Muzej grada Zagreba gdje vodi Informatički odjel. Autorica je elektroničkih publikacija i multimedije na izložbama MGZ-a. Objavila je 50 radova u stručnoj i znanstvenoj periodici i sudjelovala na skupovima u zemlji i inozemstvu. Dobitnica je godišnjih nagrada Hrvatskog muzejskog društva, 2003. i 2011.; plakete Status Hrvatske glazbene unije, 2008. i plakete VIDI Web Top 100, 2009. Od 2004. do 2010. članica je Izvršnog odbora Međunarodnog komiteta za dokumentaciju CIDOC i urednica CIDOC Newslettera.
SVEUČILIŠTE I SASTAVNICA	Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet
MENTOR(I)	prof. dr. sc. Damir Boras, Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet
POVJERENSTVO ZA OBRANU DOKTORSKOG RADA	doc. dr. sc. Goran Zlodi, Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet prof. dr. sc. Damir Boras, Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet doc. dr. sc. Sanjica Faletar Tanacković, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet
DATUM OBRANE	26. rujna 2012.
SAŽETAK DOKTORSKOG RADA	U radu se analiziraju teorijska i praktična pitanja komunikacije kulturne baštine u digitalnom obliku sa sadržajno-korisničkoga aspekta. Središnja tema rada je modeliranje digitalnih zbirki i digitalnih proizvoda na temelju fizičkih baštinskih zbirki. Definiraju se i opisuju organizacijski i sadržajni modeli digitalnih baštinskih zbirki te modeli digitalnih baštinskih proizvoda. Na primjerima autorskih projekata argumentiraju se teorijska polazišta te ukazuje na izazove s kojima se susreće kada se korisnicima želi ponuditi novomedijske doživljaje kulturne baštine. Prema predloženom modelu vrednovanja, koji uključuje i UNESCO-ve stupove učenja, istražuje se hrvatski baštinski online prostor. Za potrebe istraživanja razvijena je relacijska baza podataka Hrvatska kulturna baština online. Postavlja se pitanje kako hrvatske baštinske zajednice komuniciraju kulturnu baštinu putem world wide weba i koliko doprinose razvoju društva znanja. Usporedna studija temeljnih hrvatskih baštinskih ustanova pokazuje njihova postignuća u online prostoru. Iako posljednjih nekoliko godina na tom području postoje značajni pozitivni pomaci, Hrvatska je još uvijek u početnoj fazi razvoja online baštinskog okruženja koje bi korisnicima pružilo kvalitetne sadržaje i razuman okvir za e-učenje. Novi mediji i mrežno okruženje nisu znatnije utjecali na procese digitalne konvergencije u hrvatskim baštinskim zajednicama. Na kraju se iznose rezultati istraživanja korisnika baštinskih mrežnih stranica. Istraživanje ukazuje na povezanost online i fizičkoga posjećivanja baštinskih ustanova.